

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

**DECISION TO STUDY HOME ECONOMICS AT KANJANABURI
VOCATIONAL COLLEGE OF STUDENT MATTAYOM 3
IN KANCHANABURI TOWN**

นางสาวกิตติ ทองสกุล

KITTI THONGSAKUL

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ชื่อ-นามสกุล กิตติ ทองสกุล

ชื่อปริญญาบัตร คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาและคณะ คหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมืองจังหวัดกาญจนบุรี
 จำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์
 ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของ
 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมืองจังหวัดกาญจนบุรี เพศหญิงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ
 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มากกว่าเพศชาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.00 –
 2.99 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และรายได้ของผู้ปกครองต่อ
 เดือนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,1001 บาท บุคคลที่ให้คำปรึกษาในการศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็น
 มารดา ความต้องการในการศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่ศึกษาต่อในสาขาวิชา
 คหกรรมศาสตร์ นักเรียนที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีความรู้
 ทางด้านการทำอาหาร นักเรียนที่ไม่เข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่มีความถนัด
 ในด้านสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสถาบันการศึกษาที่นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชา
 คหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีและความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา
 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์คือจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ มีความรู้และทักษะในงาน
 อาชีพ ทำงานได้หลากหลาย มีงานทำแน่นอน

คำสำคัญ: การตัดสินใจ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

Thesis title	Decision to study Home Economics at Kanchanaburi Vocational College of student's Mattayom 3 in Kanchanaburi Town.
Author	Kitti Thongsakul
Degree	Master of Home Economics
Major program	Home Economics Business (Gradute School)
Academic Year	2009

ABSTRACT

This study aimed to investigate the decision of mathayom 3 students to enter Home Economics program in Kanchanaburi Vocational College. The instrument was questionnaires and the data were analyzed using describing statistics.

The result of this case study found that the decision of mathayom 3 students in Kanchanaburi to enter Home Economics program showed that female students made a decision to study Home Economics more than male. The most study achievement was between 2.00 – 2.99 . Most parent's occupation is employee. Their income was lower than 10,001 baths per month. Most students received suggestion to make further study from mothers. Most of students were not interested to study Home Economics. Students who made decision to further their studies in Home Economics, most of them have knowledge in cooking. And students who were not interested in Home Economics had no knowledge of Home Economics. The institution for their decision to further their studies is Kanchanaburi Vocational College.

Keyword: Decision Home Economics Mathayom 3

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์สมทรง สิตะลาชั้นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรพรรณ ตรีศักดิ์ศรี อาจารย์นิอร ดาวเจริญพรและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมทุกท่าน ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนเสร็จเรียบร้อย ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการลวดหล้าดาวดี บุญฤทธิมนตรี อาจารย์สิริมา เจริญศรี อาจารย์วีระ สำเนียงแจ่มและอาจารย์สุนิตยา สุจิตักษณ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนทั้ง 7 โรงเรียนและนักเรียนทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม จนทำให้เป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นที่สมบูรณ์แบบ ประโยชน์ทั้งมวลอันพึงเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอน้อมกราบเป็นกตเวทิตาคุณแด่ บิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ ผู้ให้ความรู้ด้วยความเคารพ

กิตติ ทองสกุล

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผ้าขาวม้าร้อยสีเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่บ่งบอกถึงความรุ่งเรืองของวัฒนธรรมประจำชาติ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำเครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์ในชีวิตประจำวันของคนไทย คนไทย รู้จักการทอผ้ามาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จากอดีตจนถึงปัจจุบันคนไทยได้พัฒนาการเกี่ยวกับ ผ้าทั้งรูปแบบ เทคนิค การย้อมสีและการให้ลวดลาย เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตรงกับ ต้องการของผู้ใช้ นับว่าผ้ามีบทบาทสำคัญยิ่ง นับตั้งแต่การใช้สอยเป็นเครื่องนุ่งห่มโดยตรง ตลอดจนการใช้ผ้าเข้าไปเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ วัฒนธรรม ศาสนาและ สังคม ปัจจุบันผ้าไทยมีความสำคัญในทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ได้มีการ ส่งเสริมให้ใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจึงได้รับสนใจจากบุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (กรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม 2547) ผ้าเป็นปัจจัยสำคัญขั้นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตมนุษย์เพราะผ้าเป็น หนึ่งในปัจจัยสี่นอกเหนือจากอาหารที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค มานิตย์ (2541) การทอผ้าเป็นงาน หัตถกรรมที่ต้องใช้ความพยายามสูง เพราะเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อนสร้างตามแรงบันดาลใจ ที่มาจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติถ่ายทอดลงบนผืนผ้าและเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็น วิถีชีวิตของกลุ่มชนชาวไทย จนกลายเป็นเอกลักษณ์ ที่สะท้อนให้เห็นขนบธรรมเนียม ประเพณีความเชื่อแต่ละชุมชน บุญเสริม (2545) ทำให้มองเห็นลักษณะเด่นของแต่ละชนชาติที่มี อยู่ในประเทศไทย

หมู่บ้านหนองขาว อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหมู่บ้านที่ยังดำรงไว้ซึ่งทาง วัฒนธรรมดั้งเดิมที่สืบสานต่อกันมาในอดีตกาล ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและจังหวัด กาญจนบุรีได้ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรม ด้านการพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม อาชีพ ดั้งเดิมของชาวบ้านหนองขาว คือหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น การทอผ้าซึ่งมีการทอใช้กันภายใน ครอบครัวมาตั้งแต่สมัยคุณพ่อคุณแม่ เรียกว่า ผ้าตาจักร การทอผ้าแบบนี้จะมีความยุ่งยากในการ ยกลายจึงได้มีการพัฒนามาเป็นการทอผ้าลายหมากรุก โดยเฉพาะผ้าขาวม้าและต่อมาได้ใช้ไหมที่ เป็นสีต่าง ๆ มาใช้ในการทอเพิ่มมากขึ้นจึงกลายเป็นผ้าขาวม้าร้อยสี (จากการสัมภาษณ์คุณย่า หมาหลัก) ซึ่งเป็นตัวผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในหมู่บ้านหนองขาว จากการสำรวจข้อมูลกลุ่มประชาชนในเทศบาล

ตำบลหนองขาว ของงานความร่วมมือและบริการชุมชนวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี พบว่าประชาชนมีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการผลิตสินค้าจากผ้าขาวม้าร้อยสี จากการสำรวจดังกล่าวทำให้วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ได้จัดทำโครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ทำการฝึกอบรมให้กับประชาชนเทศบาลตำบลหนองขาวในเดือนกุมภาพันธ์ 2551 โดยได้รูปแบบของผลิตภัณฑ์หลายแบบและหลายชนิดโดยนำมาวางจำหน่ายในร้านค้าต่างๆ ในเทศบาลตำบลหนองขาวเพื่อจำหน่ายแก่ผู้บริโภคที่เข้ามาท่องเที่ยวและซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าขาวม้าร้อยสีในเทศบาลตำบลหนองขาว

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการดำรงชีวิตของคนไทยต้องอาศัยปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต การทำให้คนในชุมชนมีการกินคืออยู่ดี มีรายได้ มีอาชีพที่มั่นคง ต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยอาศัยความรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการสร้างงาน สร้างอาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพในชุมชน โดยมีการจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการต่อยอดสินค้าจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรีได้ทำผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีออกมาวางจำหน่ายมากขึ้น เมื่อมีผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมามากขึ้นจะเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค และเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำหน่ายหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลจากการศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีและทำโครงการอื่นๆต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ในการศึกษา คือ ผู้บริโภคที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 700 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

(Positive Sampling) โดยเก็บข้อมูลจำนวน 100 คนต่อวันในระยะเวลา 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 16 – 22 กุมภาพันธ์ 2552

1.4 นิยามศัพท์

1.4.1 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์ในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้นไม่สามารถอธิบายในเชิงเหตุผล ซึ่งเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นได้ แต่ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่เคยได้รับ

1.4.2 ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี

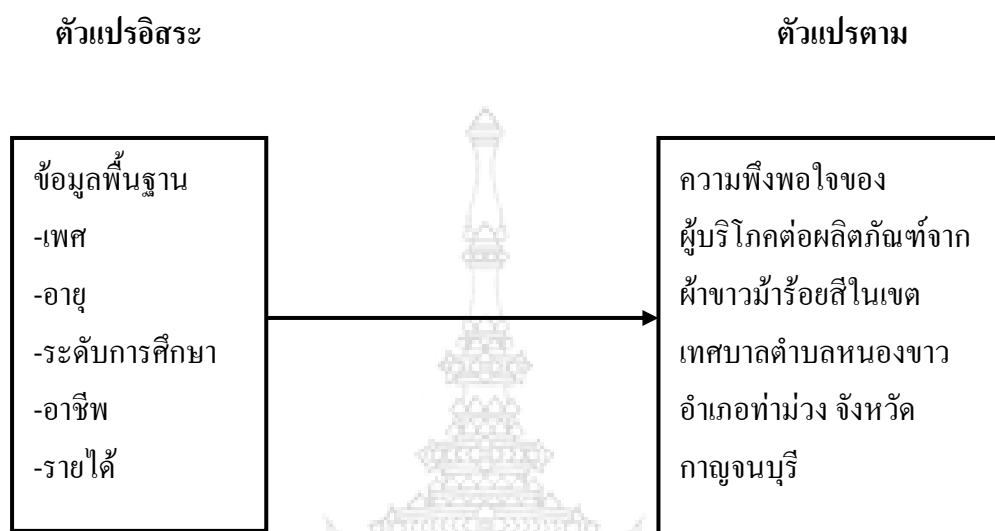
1.4.3 ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสี หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำผ้าขาวม้าร้อยสีที่เป็นผ้าทอพื้นเมืองที่มีลวดลายเอกลักษณ์ดั้งเดิมและสีเส้นสะดุดตามาออกแบบหรือเป็นส่วนประกอบตกแต่งผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าขาวม้า ผ้าพันคอ หมอนอิง กระเป๋า ก่องใส่กระดาษทิชชู เสื้อสำเร็จรูปที่แขวนผ้าเช็ดมือ เป็นต้น

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

1.5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี

1.6 กรอบแนวคิด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

1.7.2 เพื่อนำข้อมูลไปปรับกลยุทธ์ในการส่งเสริมสินค้า OTOP จากผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีของผู้บริโภคในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

1.7.3 เพื่อเป็นการสนับสนุนงานวิจัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาลตำบลหนองขาว สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น

1.7.4 เพื่อเป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าร้อยสีในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษา กาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตอำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการศึกษาซึ่งดำเนินการศึกษา ดังนี้

2.1 ทฤษฎีการตัดสินใจ

2.2 การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ทุกคนต้องทำ ไม่ว่าจะทำเพื่อตนเอง ทำเพื่อบุคคลอื่นหรือทำ เพื่อองค์กรที่เขาเป็นส่วนหนึ่งในฐานะต่างๆกัน การที่บุคคลตัดสินใจกระทำการสิ่งใดก็เพื่อให้บรรลุ สิ่งที่เขาคาดหวังไว้ เช่น การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาที่ตัวเองสนใจและสามารถประกอบอาชีพที่ ตนคาดหวังไว้ การตัดสินใจของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปตาม ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยแวดล้อม และการตัดสินใจเพื่อตนเองหรือตัดสินใจเพื่อส่วนรวมก็ขึ้นกับ ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคิด แนวความคิด ตลอดจนอุดมการณ์ต่าง ๆ (อักษรศิลป์, 2541) กล่าวว่าการ ตัดสินใจเป็นผลอันเกิดจากแรงผลักดันจากภายนอก ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจที่นำมา ศึกษาในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ

John (1960) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ทั้งใน เรื่องวัตถุประสงค์ในองค์การ และการสันนิษฐานเอาวิถีทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

Stephen (1976) ได้กล่าวว่า สาระสำคัญของการตัดสินใจก็คือ การเลือก ดังนั้นผู้บริหารทำการตัดสินใจก็คือ ผู้บริหารทำการเลือกทางเลือก (alternatives) ซึ่งต้องมีตั้งแต่สองทางเลือกขึ้นไปและเลือกทางเลือกเดียวที่ชอบ

Edgar (1979) ได้อธิบายว่า การตัดสินใจก็คือการเลือกเอาทางเลือกของวิธีการกระทำทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ ความมุ่งหมายของการตัดสินใจก็คือการกำหนดวัตถุประสงค์และทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ

Adair (1989) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ ก็คือ การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทาง (a choice among alternative) นั่นเอง

สุชาติ (2540) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่าเป็นการตั้งใจไตร่ตรอง และตัดสินใจทางดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดในทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหนทางที่มีอยู่หลาย ๆ ทาง และขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เลือกและ ในการตัดสินใจนั้นประกอบด้วยประเภทของการตัดสินใจคือการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน และการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง ในขั้นตอนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการที่จะเลือกศึกษาต่อหรือไม่เลือกศึกษาต่อ และเหตุผลที่ประกอบการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา

2.1.2 ประเภทของการตัดสินใจ

ศรีสุรางค์ และคณะ (2542) ได้อธิบายถึงประเภทของการทำการตัดสินใจไว้ว่า ในการทำการตัดสินใจกระบวนการหาหนทางเลือกที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดในปัญหาหนึ่ง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับผู้ทำการตัดสินใจและทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการณ์นอกบังคับที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ดังนั้น จึงแบ่งประเภทของการตัดสินใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน (decision making under certainty) เป็นการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบแน่นอนว่าสภาวะการณ์ใด ๆ จะเกิดและจะทำการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์นั้น

2. การทำการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน (decision making under uncertainty) เป็นการทำการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจทราบเพียงว่ามีสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องบ้าง แต่ไม่ทราบโอกาสและความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งพอที่จะทำการกำหนดความน่าจะเป็นโดยอาศัยข้อสันนิษฐานจากตัวอย่าง

3. การทำการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง (decision making under risk) เป็นการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบสถานะการณ์ใดที่เกี่ยวข้องบ้างกับปัญหาที่จะทำการตัดสินใจและทราบความน่าจะเป็นของปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับแต่สถานะการณ์ด้วย

2.1.3 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ เป็นการกำหนดขั้นตอนตัดสินใจ ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะลดจำนวนทางเลือกให้เหลือทางเลือกที่ตนเองต้องการเท่านั้น กระบวนการตัดสินใจของมนุษย์ มีทั้งที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ กระบวนการตัดสินใจที่ไม่เป็นระบบ จะพบได้เสมอในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่อาศัยสามัญสำนึก การลองผิดลองถูก อาศัยความเคยชินและจากประสบการณ์ บุคคลส่วนมากตัดสินใจโดยวิธีการดังกล่าว แต่วิธีการที่ควรทำความเข้าใจและศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ คือ การตัดสินใจอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลตามวิธีทางศาสตร์ วิธีการนี้คือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (scientific method) นั่นเอง

Herbert (1966) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การค้นหาข่าวสาร (intelligent activity) ได้แก่ การดำเนินการค้นหาข่าวสารข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ
2. กิจกรรมออกแบบ (design activity) ได้แก่ การดำเนินการค้นหา จัดตั้ง และวิเคราะห์หนทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นทางออกของการตัดสินใจ ในประเด็นหรือปัญหาที่ต้องการตัดสินใจ นั้น ๆ
3. กิจกรรมเลือก (choice activity) ได้แก่ การดำเนินการตัดสินใจเลือกหนทางเลือกทางใดทางหนึ่งจากบรรดาหนทางเลือกต่างๆ ที่ได้ค้นหามาแล้วในกิจกรรมออกแบบ และเป็นหนทางที่สามารถเป็นไปได้ด้วย
4. ขั้นประเมินและทบทวน (review activity) เป็นขั้นตอนที่จะทบทวนและประเมินผลถึงหนทางเลือกที่ได้เลือกไว้แล้ว
5. กระบวนการต่าง ๆ ที่ Herbert ได้กล่าวมาแล้วนั้น ก็คือกระบวนการแก้ปัญหาซึ่งสรุปได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ปัญหาอะไร มีทางแก้อะไรบ้าง และหนทางไหนดีที่สุดนั่นเอง

วุฒิชัย (2543) ได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา (problem identification) เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงในตัวปัญหาออกมา เพื่อให้แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (information search) เป็นการเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหานั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เพียงพอที่จะแก้ปัญหาได้ถูกต้องแน่นอนมากขึ้น

3. การประเมินข่าวสาร (evaluation of information) เป็นการประเมินค่าข่าวสารที่ได้มาว่าถูกต้อง เหมาะสม เพียงพอ ตรงกับเวลาและสามารถนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งอาจต้องมีการหาข่าวสารเพิ่มเติม หลังจากประเมินค่าข่าวสารแล้ว หรือต้องตัดข่าวสารบางอย่างออกไปถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหา

4. การกำหนดทางเลือก (listing of alternatives) เป็นขั้นสำคัญมากของการการตัดสินใจคือ กำหนดทางเลือกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจะกำหนดทางเลือกได้เหมาะสมและถูกต้องหรือไม่ ขึ้นอยู่กับข่าวสารที่ได้รับมานั้นสมบูรณ์สำหรับปัญหานั้นหรือไม่ ทางเลือกแต่ละทางอาจจะช่วยแก้ปัญหา มีความสำคัญหรือจำเป็นตลอดจนความเหมาะสมแตกต่างกันในหลายระดับ เพราะฉะนั้นความจำเป็นอย่างหนึ่งก็คือการกำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา เพื่อที่จะสรุปในการที่จะเลือกในขั้นต่อไป

5. การเลือกทางเลือก (selection of alternatives) ขั้นตอนนี้ถือเป็นการตัดสินใจอย่างแท้จริงซึ่งความจริงแล้วเป็นอีกขั้นหนึ่งที่อยู่ในขั้นตอนการตัดสินใจ ซึ่งยังไม่สามารถที่จะสมบูรณ์ได้ตามที่ตั้งใจ เพราะเหตุว่าจำเป็นต้องมีอีกขั้นตอนที่สร้างความสำเร็จให้การตัดสินใจตามขั้นตอนเหล่านั้นได้

การปฏิบัติตามการตัดสินใจ (implement of decision) เมื่อทางเลือกได้ถูกเลือกขึ้นมาแล้ว ก็เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกนั้น เราจะทราบว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น หมายถึงว่าสามารถที่จะแก้ปัญหาที่ได้แยกแยะออกมาได้ตามขั้นตอนแรกหรือไม่ ซึ่งในหลายกรณีมีการแทรกขั้นตอนออกมาว่า เมื่อเริ่มปฏิบัติการตามผลของการตัดสินใจแล้ว จะมีวิธีการประเมินผลการตัดสินใจได้อย่างไร ในการที่ตรวจสอบว่าผลการตัดสินใจที่ได้ถูกปฏิบัติว่าเหมาะสมกับการแก้ปัญหาที่ต้องการจะแก้หรือไม่

2.1.4 รูปแบบการตัดสินใจ

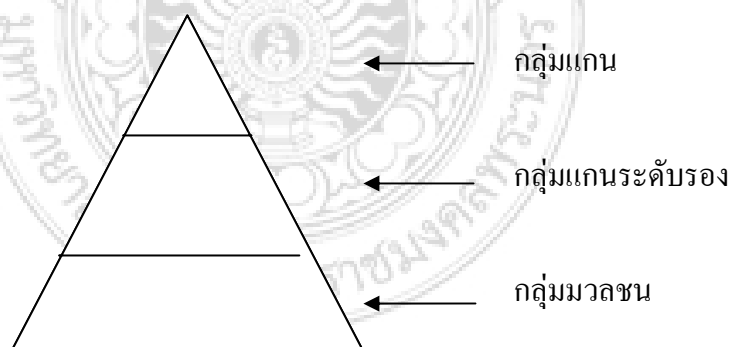
การตัดสินใจของมนุษย์ เมื่อประสบปัญหาส่วนใหญ่มักใช้ความรู้สึกลงตนเองเป็นพื้นฐาน ในบางครั้งคนที่ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาอาจมีรูปแบบในการตัดสินใจที่ครอบคลุมปัญหาได้โดยทั่วไป การตัดสินใจมี 2 รูปแบบ ดังนี้

ก แบบไม่เป็นวิทยาศาสตร์ (Non Scientific Types)

- 1) บนความรู้สึกรู้สึก (heuristic) เป็นการตัดสินใจบนรากฐานความรู้สึก ไม่มีทางเลือกเป็นการตัดสินใจโดยใช้สัญชาตญาณของผู้ตัดสินใจเป็นหลัก
- 2) บนกรอบจารีต (normative) เป็นการตัดสินใจที่ขึ้นกับจารีตและวัฒนธรรมที่สังคมดำรงอยู่ ดังนั้น การตัดสินใจจะไม่มีทางเลือกอื่น
- 3) บนความเชื่อ (myths) เป็นการตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนฐานความเชื่อจะทำให้ผู้ตัดสินใจไม่คิดถึงทางเลือกอื่นเลย

ข แบบวิทยาศาสตร์ (scientific types)

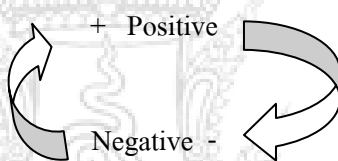
- 1) แนวทางการใช้ภาพรวมประสบการณ์ (Holistic Approach) เป็นแนวทางการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจต้องเข้าใจปัญหาและมีประสบการณ์ในการมองภาพรวมอย่างรอบด้าน เห็นภาพรวมคือโครงสร้างและกระบวนการทั้งหมด การมองภาพโดยรวมก่อนการตัดสินใจนั้นจะบอกได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกหรือผิด แต่อาจไม่ทราบหรือบอกไม่ได้ในรายละเอียด แต่เป็นการบอกทิศทางของการตัดสินใจว่าโดยภาพรวมนั้นถูกหรือผิด มีทิศทางอย่างไร นอกจากนี้ ในกรณีที่จะตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือริเริ่มงานใหม่ ๆ ในองค์กร ปัญหาแรกที่จะต้องประสบคือความขัดแย้งจากผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ผู้ตัดสินใจต้องเข้าใจธรรมชาติของความขัดแย้งอย่างแจ่มชัด นอกจากเข้าใจธรรมชาติของการขัดแย้งแล้ว การมองปัญหาอย่างองค์รวม (holistic) ทำให้เราสามารถจำแนก (classified) ฝ่ายที่ขัดแย้งกับฝ่ายนำหรือฝ่ายที่ต้องเป็นผู้ตัดสินใจได้ ซึ่งปกติจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 จำแนกการตัดสินใจของกลุ่มต่าง ๆ

การที่สามารถจำแนกกลุ่มที่เป็นคู่ขัดแย้งได้จะเป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ชีวิตที่จะเข้าไปจัดการในกลุ่มนั้น ๆ คือ

- 1.1) กลุ่มแกนนำใช้วิธีการปรึกษาหารือ (consult)
 - 1.2) กลุ่มแกนระดับรอง ใช้วิธีการขายความคิด (sale)
 - 1.3) กลุ่มมวลชนระดับล่าง ใช้วิธีการออกคำสั่ง หรือบอกสั่ง (tell)
- 2) แนวทางผลักดันทางการเมือง (political incremental approach) แนวทางผลักดันทางการเมือง แยกการตัดสินใจได้ 2 ประเด็นคือ
- 2.1) ลักษณะการตัดสินใจเป็นการเลือกค่า มี 2 ด้านคือ
 - 2.1.1) ความเป็นจริงด้านภาวะวิสัย เป็นการใช้นโยบายเชิงเหตุผล
 - 2.1.2) ความเป็นจริงทางด้านอัตวิสัย เป็นการใช้นโยบายที่นึกคิด ค่านิยม จารีตประเพณีความยุติธรรม ยุติธรรม เป็นการใช้นโยบายเข้ามาเกี่ยวข้อง
 - 2.1.3) กลไกการตัดสินใจตามแนวทางผลักดันทางการเมือง เป็นเรื่องชั่วคราว สวิงว่าจะผลักดันให้เป็นชั่วคราวระหว่างชั่วคราวกับชั่วถาวร ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ชั่วสวิงในการตัดสินใจ

ผู้ตัดสินใจจะต้องวิเคราะห์ชั่วคราว ชั่วถาวร และแนวคิดจุดยืนฝ่ายตนว่าอยู่จุดไหน อย่างไร จึงทำการผลักดันไปชั่วนั้น

3) แนวทางเชิงเหตุผล (rational approach) เป็นการตัดสินใจที่เป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นลักษณะการหาทางเลือกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน การตัดสินใจนั้นขึ้นกับเหตุผลและข้อเท็จจริงนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป การตัดสินใจของบุคคลจะมีกระบวนการหลัก ๆ คือ การหาข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ วิเคราะห์เพื่อหาหนทางเลือก เลือกหนทางที่จะเป็นไปได้ และสรุปทบทวนหนทางที่ตนเลือกไว้ โดยการตัดสินใจของบุคคลเป็นการทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่คาดหวังไว้ เช่น ตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เพราะชอบลักษณะของงาน มีค่านิยมเป็นอาชีพที่สามารถหาเงินได้คล่อง ทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิต มีฐานะที่ดีขึ้น และได้การยอมรับจากสังคม เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจ สรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นกิจกรรมของมนุษย์เพียง ขจัดความขัดแย้ง โดยใช้เหตุผล ซึ่งมาจากความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติ เพื่อให้คนหาทางออกของ ปัญหาที่ดีที่สุด ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่การค้นหาข่าวสาร เพื่อประกอบการ ตัดสินใจ การวิเคราะห์ประเด็นปัญหา การตัดสินใจเลือกหนทางในการแก้ปัญหาและประเมินผล หนทางที่เลือกที่ดีที่สุด ซึ่งจะอาศัยรูปแบบการตัดสินใจที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์และเป็นวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ แบบไม่เป็นวิทยาศาสตร์จะอาศัยความรู้สึก จารีตวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่ตน ดำรงอยู่ ส่วนการตัดสินใจแบบวิทยาศาสตร์จะเป็นการใช้ประสบการณ์ในการมองปัญหาอย่างรอบ ด้านก่อนใช้กระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

2.2 การจัดการศึกษาด้านสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.2.1 ความหมายของวิชาคหกรรมศาสตร์

คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยมุ่ง ส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิด ประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติ (2549) ที่กล่าวว่าคหกรรม- ศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในเรื่องปัจจัยสี่ ความอยู่รอดของชีวิต องค์ความรู้ ทางคหกรรมศาสตร์ช่วยให้นักศึกษาระบุความต้องการในชีวิตอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ได้มีผู้ กล่าวถึงความหมายของคหกรรมศาสตร์ ดังนี้

นนทลี (2545 อ้างตาม Parker, 1980) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ ที่สัมพันธ์กับการดำเนินไปข้างหน้าของครอบครัว ซึ่งหมายถึง นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้เกี่ยวข้องกับ ครอบครัวและเป็นผู้รวมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมานุษยวิทยาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคล สามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง และการใช้เทคโนโลยีปรับปรุงความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้น เนื้อหาของคหกรรมศาสตร์ คือ การสังเคราะห์และพัฒนาความรู้โดยผู้ทำงานทั้งในด้านกายภาพ ชีวิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สังคม ไปพร้อม ๆ กับความรู้ด้านศิลปะและมานุษยวิทยา เพื่อปรับปรุง ความเป็นอยู่ของครอบครัว

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้อง กับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการ ทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของ สถาบันครอบครัวและสังคม

จันทร์พร (2548) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นสหวิทยาการจากการบูรณาการของศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และ

สังคมจากความหมายของคหกรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยการปรับปรุงความเป็นอยู่ของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้น

2.2.2 ความเป็นมาของการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทย

นนทลี, 2545. (อ้างตาม Bualamyai, 1993) กล่าวว่า การศึกษาคหกรรมศาสตร์เริ่มเป็นระบบโรงเรียนขึ้น ภายหลังจากที่ประเทศไทยได้มีการติดต่อกับต่างประเทศ โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตระหนักถึงความจำเป็นของการศึกษาของผู้หญิง เนื่องจากผู้หญิงทางตะวันตกได้รับการศึกษาและสามารถช่วยงานต่าง ๆ ของสามีได้ จึงเกิดโรงเรียนสำหรับสตรีแห่งแรก คือ โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง และต่อมาได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนสุนันทาลัยขึ้นเป็นโรงเรียนเฉพาะสตรี การพัฒนาโรงเรียนที่ให้การศึกษาแก่สตรีด้านคหกรรมศาสตร์จึงได้ดำเนินต่อมาเป็นลำดับ

นอกจากนี้ เสาวพร (2538) กล่าวถึงความเป็นมาของคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทย ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2477-2478 สมัยของพระสารสาสน์ประพันธ์ เป็นรัฐมนตรีกระทรวงธรรมการ ได้ก่อตั้งโรงเรียนมัธยมวิสามัญการเรือนแห่งแรกของไทย มุ่งอบรมการบ้านการเรือนสำหรับสตรี เปิดดำเนินการที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2480 ได้ย้ายมาอยู่ที่วังจันทร์เกษม เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการเรือนวังจันทร์เกษม และในปี พ.ศ. 2483 ได้ย้ายมาอยู่บริเวณวังสวนสุนันทา เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการเรือนพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 โรงเรียนการเรือนได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (คหศาสตร์) เป็นปีแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 กระทรวงศึกษาธิการประกาศยกฐานะให้เป็นวิทยาลัยครู ชื่อ วิทยาลัยครูสวนดุสิต ในปีพ.ศ. 2518 กรมการฝึกหัดครูได้เริ่มให้วิทยาลัยครูเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งในปี พ.ศ. 2538 วิทยาลัยครูทั่วประเทศได้ยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏ

นอกจากนี้ในโครงการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย พ.ศ. 2441 ได้เล็งเห็นความสำคัญของอาชีวศึกษา โดยถือเป็นการเรียนเฉพาะทางควบคู่ไปกับวิชาสามัญ ในปี พ.ศ. 2465 จึงได้เริ่มก่อตั้งโรงเรียนสตรีวัดสุทธิวาราม เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อมาในปี พ.ศ. 2474 ได้ย้ายไปอยู่สถานที่ใหม่ เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีบ้านทวาย และในปี พ.ศ. 2482 กระทรวงธรรมการได้ประกาศแยกโรงเรียนสตรีบ้านทวายออกเป็น 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนสตรีบ้านทวาย เป็นแผนกสามัญศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนการช่างสตรีบ้านทวาย เป็นแผนกอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาโรงเรียนสตรีบ้านทวายได้เปลี่ยนชื่อเป็น

โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย และโรงเรียนการช่างสตรีบ้านทวายเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้ ในปี พ.ศ. 2515 โรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้ได้รับการยกฐานะให้เป็นวิทยาลัยชื่อ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้โอนมาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ใช้ชื่อเต็มว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ และก่อตั้งคณะคหกรรมศาสตร์ เปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรี ซึ่งในปี พ.ศ. 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อใหม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชื่อเต็มคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2497 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เปิดแผนกเคหเศรษฐศาสตร์ อยู่ในคณะกสิกรรมและสัตวบาล เป็นแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ผู้ที่เรียนจบได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคหเศรษฐศาสตร์) เป็นหลักสูตร 5 ปี ในปี พ.ศ. 2509 คณะกสิกรรมและสัตวบาล เปลี่ยนชื่อเป็นคณะเกษตร และแผนกเคหเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนเป็นแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2511 ได้ปรับเป็นหลักสูตร 4 ปี เปลี่ยนชื่อปริญญาเป็นวิทยาศาสตรบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) ในปี พ.ศ. 2512 เปลี่ยนจากแผนกวิชาเป็นภาควิชา ปัจจุบันคือ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์

ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นอกจากจะมีหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในคณะเกษตรแล้วยังมีหลักสูตรศึกษาศาสตร์-คหกรรมศาสตร์ ในคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 สำหรับข้าราชการวุฒิประโยควิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า และต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้เปิดรับผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตร 4 ปี ให้ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์) ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ระดับปริญญาโทขึ้น ให้ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต และในปี พ.ศ. 2530 ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ศึกษาระดับปริญญาโท ให้ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์ศึกษา)

สำหรับการเปลี่ยนแปลงการศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษานั้น จะเห็นได้ว่า มีหลายสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ได้เปิดสอนคหกรรมศาสตร์ในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น เช่น ในปี พ.ศ. 2510 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เพื่อเตรียมครูสอนวิชาคหกรรมศาสตร์ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) ใน พ.ศ. 2517 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ ใน พ.ศ. 2520 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดหลักสูตรบ้านและชุมชน อยู่ในคณะมนุษยศาสตร์ และต่อมาใน พ.ศ. 2523 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

การศึกษาคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา นอกจากจะมีการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนแล้ว ยังมีการเรียนนอกระบบด้วย ซึ่งเปิดสอนโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยในปี พ.ศ. 2525 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งจัดการเรียนการสอนแบบทางไกล ได้เปิดหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี เป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาวิชาเอกโภชนาการชุมชน และเปิดสาขาวิชาเอกพัฒนาการเด็กและครอบครัว ในปี พ.ศ. 2526 ต่อมาในปี พ.ศ. 2528 ได้ขยายหลักสูตรเป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ทั้ง 2 สาขาวิชาเอก ในปี พ.ศ. 2538 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเปลี่ยนชื่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เป็นวิทยาการสิ่งแวดล้อมมนุษย์ (Human Environmental Sciences) หลักสูตรที่เปิดสอน ได้แก่ วิชาเอก โภชนาการชุมชน พัฒนาการเด็กและครอบครัว ธุรกิจอาหาร โรงแรมและภัตตาคาร

จากความเป็นมาของการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบ้านการเรือน โดยเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะ ฝีมือและความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งจะมีเรียนเฉพาะในวังเท่านั้น แต่ปัจจุบันการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ได้พัฒนาและแพร่หลายมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านการศึกษา และเพื่อให้เท่าทันการพัฒนาของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสังคม รวมไปถึงภาวะการมีงานทำ และการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้วย

2.2.3 การจัดการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

ก ประวัติของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 4 เป็นสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เริ่มก่อตั้ง พ.ศ. 2481 โดยใช้ชื่อโรงเรียนช่างทอผ้า เปิดสอนวิชาชีพร่างทอผ้า และได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นช่างเย็บเสื้อผ้ากาญจนบุรีเป็นโรงเรียนการช่างสตรีกาญจนบุรี และเปลี่ยนเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษากาญจนบุรี ต่อมาได้การยกวิทยฐานะเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2525 ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 1 ถนนเทศบาลบำรุง 1 ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี บนเนื้อที่ 13 ไร่ 2 งาน 10 9/10 9 ตารางวา โดยมีการพัฒนาการเรียนการสอนตามลำดับ

ข วิสัยทัศน์

วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มุ่งเน้นในการจัดการศึกษาให้เป็นองค์กรการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ โดยพัฒนาทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพแวดล้อมทางการศึกษา และการจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด เพื่อผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพพระคณาจารย์วิทยากร และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ

สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน สามารถประกอบอาชีพอิสระ ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ โดย

1) จัดการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม บริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เป็นสากล มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในวิชาชีพ และวางแผนสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมไทย

2) จัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ ตรงในวิชาชีพหลักและวิชาชีพรอง (Multiskill) เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

3) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นอีก 1 ภาษา สำหรับ ติดต่อสื่อสารในอาชีพได้อย่างดี

4) ร่วมมือและประสานกับสถานประกอบการ ชุมชนในการวางแผนการศึกษาการใช้ ทรัพยากรการให้บริการทางวิชาการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชน

5) จัดให้มีการวิเคราะห์ วิจัย มีระบบตรวจสอบ ติดตาม ประเมินคุณภาพทางการศึกษาทั้งจากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก

ค พันธกิจ

วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ได้ปฏิบัติภารกิจหลัก ดังนี้

1) จัดการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสาขาวิชาศิลปกรรม ทั้งในระดับในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และจัดให้มี กิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีหัวใจของการบริการ รู้จักคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมไทย มีความรัก และวางแผนในสิ่งแวดล้อมที่ดี

2) การจัดการศึกษาจะเน้นตามจุดเน้นการจัดการอาชีวศึกษา 12 ประการ

3) ร่วมมือและประสานกับภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและตลาดแรงงาน

4) ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และชุมชนในท้องถิ่น

5) จัดการศึกษาเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี

6) วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานสูงขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและตลาดแรงงาน

ง การจัดการศึกษา

พ.ศ. 2490 เปลี่ยนการเรียนการสอนจากวิชาช่างทอผ้า เป็นวิชาช่างเย็บเสื้อผ้า และรับนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตร 2 ปี

พ.ศ. 2495 เปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะเวลาเรียนต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี

พ.ศ. 2504 เปิดสอนหลักสูตรระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง ใช้ระยะเวลาการเรียนต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ (ม.6 , ม.ศ.3) 3 ปี

พ.ศ. 2525 ได้รับการยกฐานะเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 สาขาวิชา ได้แก่

1) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 3 ปี

2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 3 ปี

พ.ศ. 2526 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนเพิ่มในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อีก 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 3 ปี

พ.ศ. 2527 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนเพิ่มในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อีก 3 สาขาวิชา คือ

1) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย เข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 2 ปี

2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 2 ปี

3) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป เข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 2 ปี

พ.ศ. 2535 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนเพิ่มในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาคหกรรมธุรกิจ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาใช้เวลาการศึกษา 3 ปี

พ.ศ. 2538 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 3 สาขาวิชาคือสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาคหกรรม

ศาสตร์ทั่วไป รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกสาขาวิชา และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษา ใช้เวลาศึกษา 2 ปี

จ หลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีแบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา ได้แก่

- 1) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- 2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- 3) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

ฉ โครงสร้างของหลักสูตรประเภทวิชาเกษตรศาสตร์

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีเรียนตามศักยภาพและ โอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชน

ช วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1) เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพนำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น ประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6) เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ข คุณลักษณะของผู้เรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

- 1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
- 2) พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ
- 3) พัฒนาตนเองและงานอาชีพ โดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- 4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา
- 5) ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
- 6) ดำเนินงานจัดการธุรกิจขนาดย่อม บริหารงานคุณภาพ เพิ่มผลผลิตขององค์กร สิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน
- 7) วางแผนดำเนินการจัดการด้านการผลิตและการบริการงานคหกรรม โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาการทำงาน

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและอาชีพและมีการร่วมมือและประสานกับภาคเอกชนในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 2 (2532) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษต่อและไม่ศึกษาต่อสายสามัญของนักเรียนไทยมุสลิมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา พบว่านักเรียนไทยมุสลิมชายมีความต้องการเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง

ไชยสิทธิ์ (2532) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว

ทิพวรรณ (2532) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลแต่ละระดับพบว่าจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเนื่องจาก พ่อแม่ให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิตจากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระครอบครัวด้านต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง หรืออาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวตนเองหรือของเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิด ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย เป็นต้น

สิริวรรณ (2537) ได้ศึกษาความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคาดหวังทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน ตัวแปรเพศมีทั้งสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่สัมพันธ์กับการเรียนต่อ สำหรับผลงานวิจัยที่พบว่าตัวแปรเพศสัมพันธ์กับการเรียนต่อ

นาวัน (2541) ได้ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม พบว่าเด็กนักเรียนเพศชายตัดสินใจเลือกเรียนต่อมากกว่าเด็กนักเรียนเพศหญิง

พล (2541) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา พบว่านักเรียนชายไทยมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการเรียนต่อมากกว่านักเรียนหญิง

สมทรัพย์ (2541) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าปัจจัยด้านเจตคติในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

วีระพล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว พบว่า การใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10 – 30 นาที และเดินทางโดยรถประจำทาง ซึ่งการเดินทางที่สะดวกจะส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

สนั่น (2545) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบธรรมดา ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกอาชีพที่ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สเตฟเฟนสัน (Stephenson, 1955) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นที่ 9 (Grade 9) พบว่า นักเรียนที่บิดามาจากครอบครัวที่มีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูงก็มักจะมี ความคาดหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงตามไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงนัก ก็หวังที่จะประกอบอาชีพเดิมของบิดา โครเกอร์ (Kroger) และเลาต์ตีท (Loutit, 1953) ก็พบทำนองเดียวกันคือเขาทั้งสองพบว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในทางอาชีพของนักเรียน

โรโกฟฟ์ (Rogoff, 1961) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กับสถานภาพทางสังคมและความสามารถทางวิชาการ ในปี ค.ศ.1961 โดยทำการสำรวจจากโรงเรียนมัธยม 31,561 โรงเรียนว่าสถานภาพทางครอบครัว และความสามารถทางการเรียนมีอิทธิพลต่อการวางแผนที่จะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยเกือบจะเท่าเทียมกันประมาณร้อยละ 83 ของกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถสูงสถานภาพทางครอบครัวสูง วางแผนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และมีเพียงร้อยละ 43 ของกลุ่มที่มีความสามารถสูง แต่สถานภาพทางครอบครัวต่ำที่วางแผนเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาขณะที่กลุ่มที่มีความสามารถต่ำ สถานภาพทางครอบครัวสูง วางแผนเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษาถึงร้อยละ 53

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยคาดว่าข้อมูลพื้นฐานอาจส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลจากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้ในการปรับกลยุทธ์ในการแนะแนวเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์และการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ให้มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 2,360 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 คนซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามวิธีของ ทาโร ยามาเน (ยูทช, 2545 อ้างตาม Taro Yamane, 1973) โดยยินยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N แทน	ขนาดของประชากร
e แทน	ความคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95 %)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{2,360}{1 + 2,360(0.05)^2} \\ &= 399.83 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ 400 จากการคำนวณประชากรทั้งหมด 2,360 คน จึงขอเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวิธีการดังนี้

ก สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทุกโรงเรียนในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ (บุญธรรม, 2540)

ขนาดตัวอย่างของนักเรียนแต่ละโรงเรียน = $\frac{\text{จำนวนนักเรียนในชั้นนั้น} \times \text{ขนาดตัวอย่างที่ต้องการ}}{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}}$

ข ได้จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทุกโรงเรียนในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี แสดงตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์	600	102
2. โรงเรียนวิสุทธิรังษี	600	102
3. โรงเรียนเทพมงคลรังษี	400	67
4. โรงเรียนครูฉกาญจนบุรี	240	41
5. โรงเรียนเทศบาล 5 กระชายไทยอุปถัมภ์	80	14
6. โรงเรียนวัดไชยชุมพล ชนะสงคราม	40	7
7. โรงเรียนสมเด็จพระศรีนครินทร์	400	67
รวม	2,360	400

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และคำถามแบบปลายเปิด

3.2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ก ศึกษาขั้นตอนและเนื้อหาการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

ข กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาของแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดในการวิจัย

ค สร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของระเบียบ (2537) และอักษรศิลป์ (2541) มาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยปรับคำถามให้เหมาะสมกับเนื้อหาประชากรกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงตัวแปรที่ศึกษาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้าน ดังนี้

1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 4 ข้อ

2) แบบสอบถามการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 6 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ง นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ พร้อมทั้งขอคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข

จ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่างๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ก การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence; IOC) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (พวงรัตน์, 2540)

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการนั้นหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ในแต่ละข้อคำถามมาหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความ สอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มาปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมี ขั้นตอนดังนี้

ก ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขอ ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนวิสุทธิรังษี โรงเรียน เทพมงคลรังษี โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ โรงเรียนดรุดาญจนบุรี โรงเรียนเทศบาล5 กระดาษ ไทยอุปลัถม์ โรงเรียนวัดใต้ไชยชนะสงคราม โรงเรียนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ซึ่งผู้วิจัยแจก แบบสอบถามให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เพื่อป้องกันการสูญหายและ ความไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ข ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์ระหว่างวันที่ 9 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ถึงวันที่ 20 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ได้แบบสอบถามทั้งสิ้น 450 ชุด

ค นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจความสมบูรณ์ แล้วนำมาจัดกระทำและประมวล ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของ ผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยแจกแจงค่าความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้ว นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ข วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยแจกแจงค่าความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ก สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ค่าร้อยละ ใช้สูตร (ล้วน และอังคณา, 2531)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ข สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- 1) การหาความเที่ยงตรง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ล้วน และ อังคณา, 2543)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

p	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ค่าความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	16.50
หญิง	334	83.50
รวม	400	100.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
1.00 - 1.99	48	12.00
2.00 - 2.99	223	55.80
3.00 - 4.00	129	32.20
รวม	400	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	42	10.50
พนักงานและลูกจ้างธุรกิจเอกชน	26	6.50
ค้าขายและประกอบอาชีพส่วนตัว	76	19.00
เกษตรกรกรรม	68	17.00
รับจ้างทั่วไป	174	43.50
อื่น ๆ	14	3.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	187	46.80
10,001 – 15,000 บาท	147	36.80
15,001 – 20,000 บาท	45	11.20
สูงกว่า 20,000 บาท	21	5.20
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จำแนกได้ดังนี้ เพศ แสดงว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 และเพศชาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงว่า ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.00 – 1.99 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

อาชีพของผู้ปกครอง แสดงว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขายและประกอบอาชีพส่วนตัว 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ประกอบอาชีพพนักงานและลูกจ้างธุรกิจเอกชน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน แสดงว่า ส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.80 มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.20 มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ สรุปข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามบุคคลให้ปรึกษาในการศึกษาต่อ

บุคคลที่ให้คำปรึกษาในการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	73	18.30
มารดา	185	46.20
ครูแนะแนว	76	19.00
ครูประจำชั้น	24	6.00
พี่	18	4.50
เพื่อนสนิท	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้คำปรึกษาในการศึกษาต่อคือมารดา จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมาคือครูแนะแนว จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 บิดา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 ครูประจำชั้นจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 เพื่อนสนิท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และพี่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามความต้องการในการศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ความต้องการในการศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อ	141	35.20
ไม่ศึกษาต่อ	259	64.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ศึกษาต่อ จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 และศึกษาต่อ จำนวน 141 คน คิดเป็น 35.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

เหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ความสามารถทางด้านคหกรรมศาสตร์	123	30.75
ผู้ปกครองแนะนำ	81	20.25
ศึกษาจบแล้วมีงานทำ	129	32.25
ศึกษาตามเพื่อน	67	16.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพราะว่าศึกษาจบแล้วมีงานทำ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมา มีความรู้ความสามารถทางด้านคหกรรมศาสตร์ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 ผู้ปกครองแนะนำ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 และศึกษาตามเพื่อน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามความรู้เดิมทางด้านคหกรรมศาสตร์

ความรู้เดิมทางด้านคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
การประดิษฐ์ดอกไม้	62	15.50
การทำอาหาร	272	68.00
การตัดเย็บเสื้อผ้า	17	4.25
การประดิษฐ์บายตอง	23	5.75
การแกะสลัก	26	6.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความรู้เดิมทางด้านคหกรรมศาสตร์ทางคือด้านการทำอาหาร คิดเป็นร้อยละ 68.00 ด้านการประดิษฐ์ดอกไม้ คิดเป็นร้อยละ 15.50 ด้านการแกะสลัก คิดเป็นร้อยละ 6.50 ด้านการประดิษฐ์ใบตอง คิดเป็นร้อยละ 5.75 และด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความถนัด	196	49.00
ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	114	28.50
ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	54	13.50
ไม่มีเพื่อน	36	9.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เนื่องมาจากเหตุผลไม่มีความถนัด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และไม่มีเพื่อน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามสถาบันที่นักเรียนตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรม-ศาสตร์

สถาบันที่นักเรียนตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี	265	66.25
วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี	135	33.75
วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	0	0.00
วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน	0	0.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่สถาบันที่นักเรียนตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์คือวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมืองจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน
ศึกษาจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้	29
ศึกษาจบแล้วสามารถทำงานได้หลากหลาย	23
ศึกษาจบแล้วมีงานทำแน่นอน	19
ทำให้มีความรู้และทักษะในงานอาชีพ	24
รวม	95

หมายเหตุ : สรุปผลความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

จากตารางที่ 4.8 แสดงความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ว่าศึกษาจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้จำนวน 29 คน ทำให้มีความรู้และทักษะในงานอาชีพ จำนวน 24 คน ศึกษาจบแล้วสามารถทำงานได้หลากหลาย จำนวน 23 คน และศึกษาจบแล้วมีงานทำแน่นอน จำนวน 19 คน ตามลำดับ

4.4 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี กับข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

เพศ กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จากการผลศึกษาพบว่านักเรียนที่ตัดสินใจเข้าเรียนเป็นนักเรียนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจากนักเรียนเพศชายมีค่านิยม และทัศนคติ ความเชื่อเป็นสาขาวิชาของเพศหญิงที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนเย็บ ปัก ถัก ร้อย การประกอบอาหาร ศิลปะประดิษฐ์ เป็นต้น ซึ่งงานเหล่านี้เดิมที่เป็นงานของเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 2 (2532) กล่าวว่า นักเรียนชายมีความต้องการเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง และสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาที่ตัวเองสนใจและสามารถประกอบอาชีพที่ตนคาดหวังไว้ การตัดสินใจของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปตามปัจจัยส่วนตัว และปัจจัยแวดล้อม การตัดสินใจเพื่อตนเองหรือตัดสินใจเพื่อส่วนรวมขึ้นอยู่กับความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ แนวคิดตลอดจนอุดมการณ์ต่างๆ (อักษรศิลป์, 2541) สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.00–2.99 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อว่าถ้านักเรียนคนใดระดับผลการเรียนไม่ดีจะต้องเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์จึงจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งเป็นความเชื่อและค่านิยมที่ผิด ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีสุรางค์ และคณะ (2542) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจเพื่อที่หาหนทางเลือกที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดในปัญหาหนึ่ง ๆ ขึ้นอยู่กับผู้ทำการตัดสินใจและการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการณ์นอกบังคับที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด สำหรับอาชีพของผู้ปกครองพบว่าส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ

รับจ้างทั่วไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีความคาดหวังที่ต้องการให้บุตรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ สุขสบายในอนาคตและยังคาดหวังให้เหมาะสมกับความความสามารถของบุตรหรือความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สเตฟเฟนสัน (Stephenson, 1955) ได้ศึกษาความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นที่ 9 (Grade 9) พบว่า นักเรียนที่บิดามาจากครอบครัวที่มีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูงมักจะมี ความคาดหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงตามไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงนัก หวังที่จะประกอบอาชีพเดิมของบิดา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ โครเกอร์ (Kroger) และเลาต์ตีท (Loutit, 1953) ที่ศึกษาเรื่องความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียน พบว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในทางอาชีพของนักเรียน สำหรับรายได้ของผู้ปกครองพบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 10,000 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมที่จะมีความสามารถในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนเป็นอย่างมากและเป็นบุคคลที่คอยชี้แนะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทิพวรรณ (2532) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลแต่ละระดับพบว่าแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส เพราะนักเรียนจะต้องฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครองเป็นสำคัญ ซึ่งพบว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร หรือไม่มีอาชีพที่แน่นอนและรายได้มีจำนวนจำกัดจะปลูกฝังให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างจริงจังและรับรู้ว่ามีรายได้น้อย จึงไม่มีเงินที่จะส่งเสียให้ลูกได้เรียนในสาขาวิชาที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง ให้เลือกเรียนสาขาที่เรียนจบมาแล้วมีงานทำจะได้ไม่ต้องทนและพ่อแม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ถ้าไม่เลือกเรียนตามที่พ่อแม่ต้องการให้ไปหาเงินเรียนเอง พ่อแม่ไม่ส่งให้เรียน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อาจจากสิ่งที่พ่อแม่บอกกล่าว ดังนั้นรายได้ของผู้ปกครองจึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

2. การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่

บุคคลให้คำปรึกษาในการศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี สาขาวิ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาพบว่าผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องการศึกษาต่อได้ดีที่สุดคือมารดา จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนจะมีความใกล้ชิดผูกพันกับมารดามากกว่าบิดานอกจากนั้นในสังคมชนบท เด็กจะเชื่อฟังมารดามากกว่าบิดา เพราะอาชีพของบิดาส่วนใหญ่จะไปทำงาน

ต่างจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอักษรศิลป์ (2541) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคลจะขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันไปตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ สเตฟเฟนสัน (Stephenson, 1955) ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นที่ 9 (Grade 9) พบว่านักเรียนที่บิดามารดาจากครอบครัวที่มีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูงก็มักจะมี ความคาดหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงตามไปด้วย สำหรับความต้องการจะศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนไม่ศึกษาต่อ จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความถนัดงานด้านคหกรรมศาสตร์นอกจากนั้นไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของสถานศึกษา ซึ่งอาจมาจากขาดการแนะนำหลักสูตรไม่ครอบคลุมพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Herbert (1966) ที่กล่าวว่าด้วยการตัดสินใจก่อนล่วงหน้าโดยจะต้องมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก่อนถึงทำการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาอื่น ๆ ได้ ดังนั้นเราจำเป็นต้องเพิ่มเติมข้อมูลด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์พบว่าเหตุผลคือ จบแล้วมีงานทำ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงานทางด้านคหกรรมศาสตร์สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบอาชีพอิสระได้สามารถทำงานได้หลากหลาย เช่น ร้านดอกไม้ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ ธุรกิจอาหาร ปั่นโต เป็นต้น สอดคล้องกับไชยสิทธิ์ (2532) ที่ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว สำหรับความรู้เดิมทางด้านวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์จะมีความรู้เดิมทางด้านการทำอาหาร จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำอาหารเป็นเรื่องใกล้ตัว เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นประสบการณ์ที่พบเห็นทุกวัน อีกทั้งยังมีโอกาสในการช่วยผู้ปกครองทำอาหารเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระ แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ จะต้องมีความถนัด ความชอบมาเป็นทุนเดิมแล้วค่อยมาศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองต้องการจะศึกษาอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับ Edgar (1979) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกเอาทางเลือกของวิธีการกระทำทางหนึ่งจากหลายๆ ทางที่มีอยู่ มากำหนดวัตถุประสงค์และทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ สำหรับเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความถนัดในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จึงทำให้ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่จะต้องฝึกทักษะการ

ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ส่งผลให้ผลงานที่เรียนมีความประณีต สวยงาม และต้องใช้สมาธิ ระยะเวลาในการฝึกฝนเป็นเวลานาน อีกทั้งความกดดันยังเกิดจาก เจตคติ ความสนใจ ความชอบ ในงานทางด้านคหกรรมศาสตร์ซึ่งสอดคล้องกับ สมทรัพย์ (2541) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าปัจจัยด้านเจตคติในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ สำหรับสถาบันเข้าศึกษาต่อในสาขา วิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง การคมนาคมสะดวก คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับจากภายนอกสถาบัน อีกทั้งยังได้รับข้อมูลของสถานศึกษาจากรุ่นพี่ ซึ่งเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนที่ตรงกับคุณสมบัติของตนเอง มีการคิด ตัดสินใจ การขอคำแนะนำ ปรีกษาจากหลาย ๆ ทางมาก่อนที่จะมีการตัดสินใจ ซึ่งตรงกับกระบวนการตัดสินใจของ Herbert (1966) ในการกำหนดทางเลือกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยทางเลือกนั้นจะต้องเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด สำหรับความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าศึกษาจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ จำนวน 29 คน ทำให้มีความรู้และทักษะในงานอาชีพ จำนวน 24 คน ทำงานได้หลากหลาย จำนวน 23 คน และศึกษาจบแล้วมีงานทำแน่นอน จำนวน 19 คน ซึ่งตรงกับทฤษฎีการตัดสินใจด้านความรู้สึกซึ่งไม่ได้เป็นรูปแบบการตัดสินใจในเชิงวิทยาศาสตร์และสอดคล้องกับ ไชยสิทธิ์ (2532) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

5.1 วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

5.1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,360 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2/2551 จำนวน 400 คน ได้แก่ โรงเรียนกาญจนานุกรเคราะห์ โรงเรียนวิสุทธิรังษี โรงเรียนเทพมงคลรังษี โรงเรียนครุณากาญจนบุรี โรงเรียนเทศบาล 5 กะดาศไทยนุกรเคราะห์ โรงเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม โรงเรียนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามสูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และคำถามแบบปลายเปิด

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.2.1 คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำมาลงรหัส

5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

ก วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ข วิเคราะห์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมืองจังหวัดกาญจนบุรีโดยแสดงการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.3 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรีปรากฏผลดังนี้

5.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 83.50 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 55.80 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 43.50 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.80

5.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่ให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนต่อได้ดีที่สุด คือ มารดา คิดเป็นร้อยละ 46.20 ความต้องการจะศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า ไม่ศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 64.80 เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพราะจบแล้วมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 32.25 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มีความรู้ทางด้านวิชาชีพการประกอบอาหาร คิดเป็นร้อยละ 68.00 ส่วนเหตุผลที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากไม่มีความถนัดในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 49.00 การเลือกสถาบันเข้าศึกษาต่อส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อที่วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี คิดเป็นร้อยละ 66.25 และความคิดเห็นในการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คือ ศึกษาจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ จำนวน 29 คน มีความรู้และทักษะในงานอาชีพ จำนวน 24 คน ทำงานได้หลากหลาย จำนวน 23 คน และศึกษาจบแล้วมีงานทำแน่นอน จำนวน 19 คน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ยังมีความสนใจและต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์จำนวนน้อย เนื่องจากไม่มีความถนัดงานด้านคหกรรมศาสตร์และไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. เปิดหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้มีความรู้และฝึกทักษะทางด้านคหกรรมศาสตร์
2. ให้ไคเวตนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับดี เพื่อเพิ่มโอกาส เป็นแรงจูงใจ และลดความกดดันในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ
3. สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยการเปิดสถานศึกษาให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายร่วมทำกิจกรรมร่วมกับคณาจารย์ และรุ่นพี่ เช่น ถ่ายคหกรรมศาสตร์เพื่อชีวิต เยาวชนคหกรรมศาสตร์รุ่นใหม่ เป็นต้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจหลักสูตรการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของ นักเรียน และนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
2. ควรศึกษาวิจัยการประเมินการใช้หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนอยู่ในระดับใด

0.00 – 0.99 1.00 – 1.99
 2.00 – 2.99 3.00 – 4.00

3. ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพในข้อใด

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม
 พนักงานหรือลูกจ้างธุรกิจเอกชน รับจ้างทั่วไป
 ค้าขายหรือประกอบอาชีพส่วนตัว อื่นๆ โปรดระบุ

4. รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว(เฉพาะบิดา มารดา) ประมาณ

ต่ำกว่า 10,001 บาทต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน
 15,001 – 20,000 บาทต่อเดือน สูงกว่า 20,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

1. ใครเป็นบุคคลที่ให้คำปรึกษาในการศึกษาต่อได้ดีที่สุด

บิดา มารดา
 ครูแนะแนว ครูประจำชั้น
 พี่ เพื่อนสนิท

2. นักเรียนตั้งความหวังหรือต้องการจะศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์หรือไม่

ศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ

3. นักเรียนคิดว่าสาเหตุใดที่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- มีความรู้ความสามารถด้านคหกรรม ผู้ปกครองแนะนำ
- ศึกษาจบแล้วมีงานทำ ศึกษาตามเพื่อน
4. นักเรียนคิดว่าตนเองมีความรู้เดิมทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงกับข้อใด
- การประดิษฐ์ดอกไม้ การทำอาหาร
- การตัดเย็บเสื้อผ้า การประดิษฐ์ใบตอง
- การแกะสลัก
5. สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ตรงกับข้อใด
- ไม่มีความถนัด
- ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง
- ไม่มีเพื่อน
6. ถ้านักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นักเรียนจะศึกษาในสถาบันใด
- วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
- วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
- วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
- วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
-
-

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการค้นคว้าอิสระ

1. นางลลิตา ดาวดี บุญฤทธิมนตรี
ประธานอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
2. นางสาวสิริมา เจริญศรี
หัวหน้างานวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
3. นายวิระ สำเนียงแจ่ม
หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกิตติ ทองสกุล

วัน เดือน ปีเกิด 29 ตุลาคม 2503

สถานที่เกิด จังหวัดลพบุรี

ประวัติการศึกษา

วุฒิ

ชื่อสถาบัน

ปีที่สำเร็จการศึกษา

ปริญญาตรี

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

2526

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

เอกสารอ้างอิง

- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. “ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. “การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทองปาน แวงโสธรณ์. 2541. “แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทัศนีย์ พรหมไพจิตร. 2540. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประถมศึกษาชายชโยโอกาสของเยาวชนไทยมุสลิมในสี่จังหวัดภาคใต้”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรัศุขบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2531. “การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพของนักเรียน ม. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมปีการศึกษา 2512”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. โรงพิมพ์สุริยปริยาสาน์, กรุงเทพมหานคร.
- ประจวบ ประภาวงศ์. 2516. “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- ประมวล วิทยากร. 2520. “ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์. 2538. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.
- พรเทพ ลีทองอิน. 2533. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงเพชร วัชรอยู่. 2541. “แรงจูงใจ” จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 7. เนติกุลการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร.
- เพียงแพน บุญญารัตนุสรณ์. 2540. “ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สมัครเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ระเบียบ อรชร. 2537. “มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาคหกรรม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2515. “การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- ลัดดา สุวรรณรัตน์. 2512. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- วิชัย คู่มณี. 2545. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะวิชาการก่อสร้าง ในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- วุฒิชัย จำนงค์. 2523. พฤติกรรมการตัดสินใจ. สำนักพิมพ์บารมีการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร.
- ศรีสุรางค์ ทีนะกุล และคณะ 2542. การคิดและการตัดสินใจ. สำนักพิมพ์เจริญเอดยูเคชั่น, กรุงเทพมหานคร.
- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชา จันท์เอม. 2541. จิตวิทยาทั่วไป. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพมหานคร.
- สุรัตน์ ไชยชมพู่. 2535. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อานันท์ ทาปนา. 2533. “ปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อักษรศิลป์ แก้วมawangส์. 2541. “ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อุไร มั่นหมั่น. 2539. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- Abdulkaim, Fatima Abdulazia. 1988. “Factor Affecting Career Choice of Home Economics and other Select Majors among Qatar University Students”. Ph.D.Degree, The Ohio State University.
- Holland, John L. 1973. Making Vocational Choice. A Theory o Career. Prentice-Hall, New Jersey.

Salter, Chales Robert. 1985. "The Relationship of Attitude towards Science, Self Concept, and Other Variables of Occupational Choice to the Science Career". Ed.D.Degree, University of Maryland College Park.

